

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 23

เรื่อง การพัฒนาทักษะทางสังคมที่ดี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	มีมิตรสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และแสดงออกด้วยใจที่เมตตา
ตัวชี้วัด:	แสดงออกถึงการเข้ากับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สาระการเรียนรู้:	การสร้างความสัมพันธ์: การสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อปัจเจกชน และ กลุ่มคน รวมถึงคริสตจักร
กลุ่มอายุ:	6-8 ปี
หัวข้อหลัก:	ความสัมพันธ์ทางสังคม
บทเรียน:	การพัฒนาทักษะทางสังคมที่ดี
เวลาที่ใช้ในการสอน:	50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถจำแนกการปฏิบัติตัวในสังคมว่าสิ่งไหนเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมได้
2. เด็กสามารถอธิบายการตอบสนองที่เหมาะสมต่างๆต่อสถานการณ์ที่ยุ่งยากในสังคมได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. ตุ๊กตาหุ่นมือหนึ่งหรือสองตัว หรือคนแสดงละครหนึ่งหรือสองคน
2. กระดาน
3. ปากกาไวท์บอร์ด

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนให้จบทั้งบท
2. อ่านพระธรรมมาระโก 12:28-31
3. ประดิษฐ์ตุ๊กตาหุ่นมือจากผ้า ถูงเท้าเก่า หรือถูงกระดาษ
4. อธิษฐานเพื่อเด็ก ๆ ที่เขาจะมีความปรารถนาที่จะมีน้ำใจต่อผู้อื่น

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

แนะนำตุ๊กตาหุ่นมือ (หรือคนแสดงบทบาทสมมติ) อธิบายถึงตัวละครหุ่นมือ (หรือนักแสดง) ว่าเขามีปัญหาในการเข้ากับเพื่อนและรักษาความสัมพันธ์กับเพื่อน ตัวอย่างเช่น ครูอาจพูดว่า “นี่คือเกษม และวันชัย เกษมชอบเล่นกับเพื่อน ๆ และเขาก็เล่นกีฬาเก่งมาก อย่างไรก็ตาม พักหลัง ๆ นี้เพื่อน ๆ ไม่อยากเล่นกับเขา ครูได้เชิญวันชัยและเกษมมาที่นี่เพื่อว่าเด็ก ๆ จะสามารถช่วยเขาได้ เด็ก ๆ ช่วยเกษมได้หรือไม่? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ครูพูดว่า:

1. บางครั้งเราพูดหรือทำสิ่งที่อาจจะทำให้ผู้อื่นไม่สบายใจที่จะอยู่ใกล้ ๆ ตัวเรา อะไรคือสิ่งที่คนอาจจะทำหรือพูดแล้วทำให้ผู้อื่นไม่สบายใจที่จะเจอหรืออยู่กับเขา? (เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ตอบ)
2. บางครั้งเราพูดหรือทำสิ่งต่างๆ โดยพลาดพลั้ง เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นเราสามารถจัดการกับมันได้อย่างไร? (เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ตอบ)
3. บางครั้งเราโกรธหรือใจร้อนแล้วทำให้พูดหรือทำสิ่งที่ผิด ๆ เมื่อคนพูดหรือทำสิ่งนั้นเข้าไปเข้ามาอยู่เช่นนั้นและทำให้เราเศร้าใจ โกรธ หรือเจ็บปวด เรามักจะพยายามที่จะอยู่ห่างจากคนๆ นั้น
4. สิ่งที่ดีที่สุดที่จะทำให้รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นระหว่างเกษมกับเพื่อนของเขา เราลองมาสาธิตวิธีการแสดงออกเมื่อเขาอยู่ในสถานการณ์ต่างๆ แล้วให้เราสังเกตว่าทั้งสองคนทำอะไรบ้าง”
บอกบทบาทสมมติต่อไปนี้โดยการให้ตุ๊กตาหุ่นมือหรือใช้คนแสดง
5. ให้เด็ก ๆ ฟังและสังเกตดูอย่างใกล้ชิดกับทุกสิ่งที่เกษมอาจจะพูดหรือทำและทำให้ผู้อื่นไม่สบายใจเป็น เพื่อนกับเขา และเมื่อเด็ก ๆ ได้ยินเขาพูดบางสิ่งที่ไม่สมควร เด็ก ๆ จะต้องตะโกนว่า “พูดอีกแบบหนึ่งสิ!” เมื่อเขาทำสิ่งที่ไม่เหมาะสม เด็ก ๆ ต้องพูดว่า “ทำอีกแบบหนึ่งสิ!”
หลังการแสดงบทบาทสมมติแล้ว ให้เด็ก ๆ แสดงหรือบอกเกษมถึงวิธีที่ดีกว่า แสดงบทบาท สมมติเพิ่มเติมโดยแสดงให้เห็นถึงความประพฤตินี้ที่ไม่เหมาะสมที่ครูสังเกตเห็นจากเด็ก ๆ ในชั้นเรียน
 - ในขณะที่กำลังที่ยืนรออยู่ในแถว เด็ก ๆ รู้สึกรำคาญ (ในขณะที่รออยู่ในแถว เกษมตะโกนใส่คนที่อยู่ข้างหน้าเขาว่า “เร็ว ๆ เข้า ใจโง่!”)
 - เด็ก ๆ เล่นเกมส์แล้วเสียแต้ม (ในขณะที่เล่นเกมอยู่นั้นเกษมเสียแต้ม เขาก็เลยตะโกนใส่คู่แข่ง “นายขี้โกงนี่”)
 - เมื่ออยู่ในโรงเรียน ครูบอกให้เด็ก ๆ ในชั้นเข้าแถวเพื่อรับของว่าง (เกษมผลักและดันเพื่อนคนอื่น ๆ ออกไปจากทางเพื่อที่เขาจะได้เป็นคนแรกในแถว)
 - เพื่อนคนหนึ่งในชั้นเกิดอุบัติเหตุลื่นและล้มลงในขณะที่กำลังเดินไปหน้าชั้นเพื่อส่งงาน (เกษมหัวเราะเยาะใส่เพื่อนที่ล้ม)
 - เด็ก ๆ จัดการแข่งขันฟุตบอล เด็กคนที่เล่นแย่ที่สุดในชั้นมาขอเพื่อเขาจะเล่นด้วยในทีมของคุณ (เกษมพูดว่า ไม่! เราไม่ยอมให้นายเล่นในทีมของพวกเราแน่นอน เพราะนายเล่นแย่ที่สุดในชั้น!)

เมื่อถึงตอนท้ายของการแสดงบทบาทสมมติ ถามเขษมว่าเขาจะสามารถ เปลี่ยนแปลงวิธีการตอบสนองกับคนอื่นได้อย่างไร อธิบายว่าหากเขาเคารพต่อผู้อื่น พวกเพื่อนๆ ก็อาจจะอยาก กลับมาเป็นเพื่อนของเขาอีกครั้งก็ได้

ให้เด็กๆ แบ่งปันกับเขษมว่าพวกเขามีวิธีการพูดที่ดีๆ กับเพื่อนอย่างไรบ้าง

การสรุปทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. ให้เรามาอ่านพระธรรมมาระโก 12:28-31 ด้วยกัน

ธรรมจารย์คนหนึ่งได้ฟังการซักไซ้ไล่เลียงกันก็เห็นว่าพระเยซูทรงตอบได้ดี จึงทูลถามว่า “ในบรรดาพระบัญญัติทั้งสี่ข้อไหนสำคัญที่สุด?” พระเยซูตรัสตอบว่า “ข้อที่สำคัญที่สุดคือ ‘อิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นหนึ่ง จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านอย่างสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของท่าน ส่วนข้อที่สองคือ ‘จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’ ไม่มีบทบัญญัติใดใหญ่กว่าสองข้อนี้”

2. พระเยซูพูดว่าให้เรารักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราสามารถพูดอีกแบบได้ว่า ทำกับคนอื่นเหมือนกับ ที่เราอยากให้คนอื่นทำกับเรา เราเรียกสิ่งนี้ว่า กฎทอง คิดว่าเราจะเปลี่ยนแปลงการกระทำของเราต่อผู้อื่นได้อย่างไรบ้างหากเราพยายามปฏิบัติตามกฎทอง? (ให้เด็กๆ ตอบ) แล้วมันจะช่วยทำให้เราตัดสินใจได้ดีขึ้นอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

This image shows a blank sheet of white paper with ten horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There is no handwriting or other markings on the paper.